

Kapitola padesátá první
Kterak Maria svatou Alžbětu navštívila

Milosrdný náš Spasitel, když na tento svět přišel, neměl na tom dosti, že svou milou matku všemi dary naplnil, ale chtěl všechny lidi svého láskavého a milostivého příští oučastné učiniti, protož hned vzbudil matku svou, aby jej nesla do domu Zachariášového, aby tam své nejmilejší přátele mohl dary božíma obdařiti. Nejsvětější Panna dobře to znamenala, že od Ducha svatého vzbuzovaná byla, aby příbuznou svou svatou Alžbětu navštívila, však poněvadž cesta daleká byla a bez outraty se vykonati nemohla, protož oslejchala se o tom nětco svatému Josefu řícti; mnohem pak více se obávala, kterak skrze to jemu povědomé bude, že ona světa Spasitele počala, což pro velikou poníženost ráda chtěla přede všema zatajiti.

Mezitím Veliká noc nastala, jak obyčejně až posavád okolo svátku Zvěstování Panny Marie se přitrefuje. Protož když svatý Josef vedlé příkázání božího se do Jeruzaléma strojil, řekla k němu Maria, že i ona tam s ním chce putovati a odtud do města Jůda jíti a svou příbuznou Alžbětu navštíviti. S tím Josef byl velmi dobře spokojen, nebo pro tu nevypravitedlnou lásku, kterou k Marii Panně měl, nic mu milejšího nebylo jako jí nětco k zalíbení učiniti. Protož všeckno zhotovili, co jim na cestu potřebného bylo, a několik dní po Panny Marie zvěstování na cestu se z Nazaretu vydali. Což se z slov svatého Lukáše dobře rozuměti může, jenž takto dí: V těch dnech povstavše, Maria šla na hory s chvátáním. Nyní pod' sem, pobožný křesťane, a podívej se, jak velikou pout tehdaž Maria vykonala. Ty se mnohokrát domníváš, že velmi mnoho jsi učinil, když jsi několik hodin putoval, než podívej se, zdaliž ta tvá pout putování Marie se může vyrovnati. Přímoú cestou k Jeruzalému do města Jůda po silnici se chodilo, z Nazarétu pak až do Jeruzaléma jest za dobrý tři dni cesty a z Jeruzaléma až do města Jůda má kdo dobrých pět hodin co jíti. Od Nazarétu trvá cesta asi za dvě hodiny přes hory galilejské a odtud se přichází na velké pole Ezdrelon, po kterémž se za několik hodin pořád jde až k městečku Ginim, kde potom Pán Ježíš deset málomocných očistil. Odtud jde se přes několik vrchů zhůru i dolu skrze krajinu samářskou, až se k místu Sichem přijde, kdež se jak krajina, tak hory jůdské počínají a tu v těch místech jsou hory velmi vysoké a skalnaté, cesty pak velmi kamenité a nepřihodné, takže od toho místa až k Jeruzalému z vrchu na vrch vždy se musí jíti.^(a) Tou cestou tak nepříjemnou, drsnatou a kamenitou musela patnáctiletá Panenka již těhotná jíti, aby tomu vnuknutí Ducha svatého, které jí vždy k tomu nabádalo, mohla zado-stiučiniti, a tak Alžbětu navštíviti. Tak tehdy šly ty dvě nejsvětější osoby spolu a nesly veliký poklad nebe i země v životě panenským zavřený. Ó, kýmž je možné bylo někomu s níma jíti! Ó, kýmž je možné bylo poslechnouti, co na té cestě činili a spolu rozmlouvali! Jak divné věci někdo by byl uzřel a uslyšel! Nikdy žádný kněz s takovou pobožností velebnou svátost oltářní přes ulici nenesl, jako tehdaž Ma-